

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7298/2021
25.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Желимир Џамбић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љубица Кувелић, адвокат из ..., ради утврђења и деобе брачне тековине, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 779/21 од 11.05.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж 779/21 од 14.09.2021. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 779/21 од 11.05.2021. године, исправљена решењем истог суда Гж 779/21 од 14.09.2021. године, тако што се жалба тужиле одбија, као неоснована и потврђује пресуда Основног суда у Пријеполу П 228/19 од 19.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу П 228/19 од 19.01.2021. године, одбијен је, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се утврди да има право својине са уделом од 44% на стану у ..., у Улици ... бр. ..., означеном као број улаза ..., евиденциони број ..., број посебног дела ..., површине 39 м², који се налази на ... спрату стамбене зграде за колективно становање, означене као објекат број ... и изграђене на к.п. бр. ... КО ... и који је уписан у Листу непокретности број ... КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да се изврши упис и промена у јавним књигама и да тужилца издвоји свој припадајући део. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка плати 116.790,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 779/21 од 11.05.2021. године, исправљеном решењем истог суда Гж 779/21 од 14.09.2021. године, усвојена је жалба тужиле и преиначена првостепена пресуда, усвојен захтев тужиле и утврђено да тужилца има право својине са уделом од 44% на стану у ..., у Улици ... бр. ..., означеном као број улаза ..., евиденциони број ..., број посебног дела ..., површине 39 м², који се налази на ... спрату стамбене зграде за колективно становање, означене као објекат број ..., изграђене на к.п. бр. ... КО ... и који је уписан у Листу непокретности број ... КО ...

што је тужени дужан признати и трпети да се изврши упис и промена у јавним књигама и да тужила издвоји свој припадајући део, и обавезан је тужени да тужили на име трошкова поступка плати 139.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену странке су благовремено изјавиле ревизије и то тужила само против одлуке о трошковима поступка, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у браку од 1996. године до 2016. године, када је брак разведен правноснажном пресудом од 14.09.2016. године. Крајем 1995. године странке су почеле да живе у предметном стану, где живе и данас. Све време са њима је живела и тетка туженог, сада покојна ВВ, која је била власник предметног стана до 2006. године, када је са туженим закључила уговор о купопродаји, на коме су потписи оверени од стране суда 10.07.2003. године. Из уговора произлази да је уговорена купопродајна цена од 400.000,00 динара. Тужени је, по основу напред наведеног уговора уписан као власник предметног стана у Лист непокретности број ... КО Тетка туженог ВВ преминула је у јуну 2015. године.

До предметног стана налазила се помоћна просторија – део вешернице, површине 7,2 м², која је била заједничка просторија и која је уступљена туженом на трајно коришћење одлуком Скупштине станара од 28.03.2006. године. Уговором о припајању заједничке просторије предметном стану од 05.05.2006. године уговорено је да тужени на име накнаде за одобрено припајање дела заједничке просторије предметном стану плати накнаду у износу од 61.950,00 динара, која накнада је плаћена. Правноснажном пресудом од 09.03.2018. године, донетом у току поступка, утврђено је да је тужила сувласник са ½ идеалног дела на дограђеном делу предметног стана површине 7,2 м² и сувласник на покретним стварима.

Првостепени суд је оценом писмених доказа и исказа сведока утврдио да је тетка туженог ВВ желела да туженом поклони предметни стан, јер није имала своје деце, а да је туженог волела више него икога и да је желела да му поклањањем предметног стана обезбеди кров над главом и живот му учини лепшим. Првостепени суд је посебно имао у виду исказ сведока ГГ, која је у свом исказу навела да јој је тужила једном приликом лично казала да се са туженим споразумно договорили о подели брачне имовине, а да му предметни стан није дирала, јер је исти њему поклонила његова сада покојна тетка ВВ, као и чињеницу да су саслушани сведоци, који су имали директно сазнање о намери сада пок. ВВ, потврдили да се она (њима) јасно изјашњавала о својој жељи да предметни стан поклони туженом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, као и да тужила није доказала да је за предметни стан исплаћена купопродајна цена, првостепени суд је закључио да

је уговор о купопродаји предметног стана привидан (симулован) уговор и да прикрива уговор о поклону, који испуњава услове правне ваљаности из члана 66. Закона о облигационим односима, јер је утврдио да је стварна воља уговорних страна била да закључе уговор о поклону, а не уговор о купопродаји и да стога предметни стан представља посебну имовину туженог сходно члану 168. став 2. Породичног закона, са којих разлога је одбио, као неоснован захтев тужиље.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио захтев тужиље, јер је сматрао да је првостепени суд из правилно утврђеног чињеничног стања извео погрешан закључак да су тетка туженог ВВ и тужени закључили привидан уговор о купопродаји, а да је важећи уговор о поклону. Ово, јер је закључио да је између тетке туженог ВВ и туженог закључен уговор о купопродаји предметног стана и да се не ради о привидном уговору, полазећи од тога да су тетка туженог ВВ и тужени закључили уговор о купопродаји предметног стана, да су потписи уговарача оверени од стране суда, да је у уговору наведена купопродајна цена од 400.000,00 динара, да је у члану 2. уговора наведено да је иста сума у потпуности наплаћена од купца, а у члану 3. да купац изјављује да је заиста купио предметну непокретност од продавца и да је измирио сва дуговања, као и да је на основу овог уговора предметни стан укњижен као приватна својина туженог у Лист непокретности бр. ... К.О. С обзиром на то да је утврдио да је предметни стан купљен у току трајања брачне заједнице странака, то је ценећи налаз и мишљење судског вештака преиначио првостепену пресуду, усвојио захтев тужиље и утврдио да је тужилца сувласник са уделом од 44% на предметном стану, по основу стицања у брачној заједници са туженим, применом члана 180. Породичног закона.

По оцени Врховног касационог суда, одлука другостепеног суда заснована је на погрешној примени материјалног права, на шта се основано указује ревизијом туженог.

Чланом 66. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да привидан уговор нема дејства међу уговорним странама, док је ставом 2. истог члана прописано, али, ако привидан уговор прикрива неки други уговор, тај други важи ако су испуњени услови за његову правну ваљаност.

Привидан (симулован) је онај уговор који није закључен као сагласност воља уговорних страна, него је настао као сагласност воља уговорних страна да се само створи привид о закључењу уговора. Привидан уговор нема дејство међу уговорним странама, али ако привидан уговор прикрива неки други уговор, тај други важи ако су испуњени услови за његову правну ваљаност. Правна природа правног посла цени се према садржини и циљу које су уговорне стране закључењем уговора желеле постићи. С обзиром на напред наведено и утврђено чињенично стање, по оцени Врховног касационог суда правилан је закључак првостепеног суда да је уговор о купопродаји предметног стана привидан уговор (симулован) и да прикрива уговор о поклону, који испуњава услове правне ваљаности из члана 66. Закона о облигационим односима, јер је воља тетке туженог ВВ била да туженом поклони предметни стан, а не да га прода туженом, с обзиром да није имала своје деце, а туженог је волела више него иког и да је желела да му поклањањем предметног стана обезбеди кров над главом и живот учини лепшим, при том тетка туженог је и након закључења уговора о купопродаји па све до своје смрти заједно са странкама живела у предметном стану. Да је уговор о купопродаји привидан правни посао произлази и из чињенице да тужилца није доказала да је тетке туженог исплаћена уговорена купопродајна цена. С обзиром на то да је

тетка туженог предметни стан поклонила туженом, то предметни стан, а сходно члану 168. став 2. Породичног закона представља посебну имовину туженог, са којих разлога је неоснован захтев тужиље.

Како је побијана одлука, којом је преиначена првостепена одлука и усвојен захтев тужиље заснована на погрешној примени материјалног права, то је Врховни касациони суд одлучио, као у изреци, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић